

GULDALDERKUNST ER
STRENGT PERSONLIG!

K. F. Wiborg, *Kritik over de ved det kongelige Akademi for de skønne Konster offentlig udstillede malerier*, J.H. Schubotes Boghandlings Forlag, København 1838

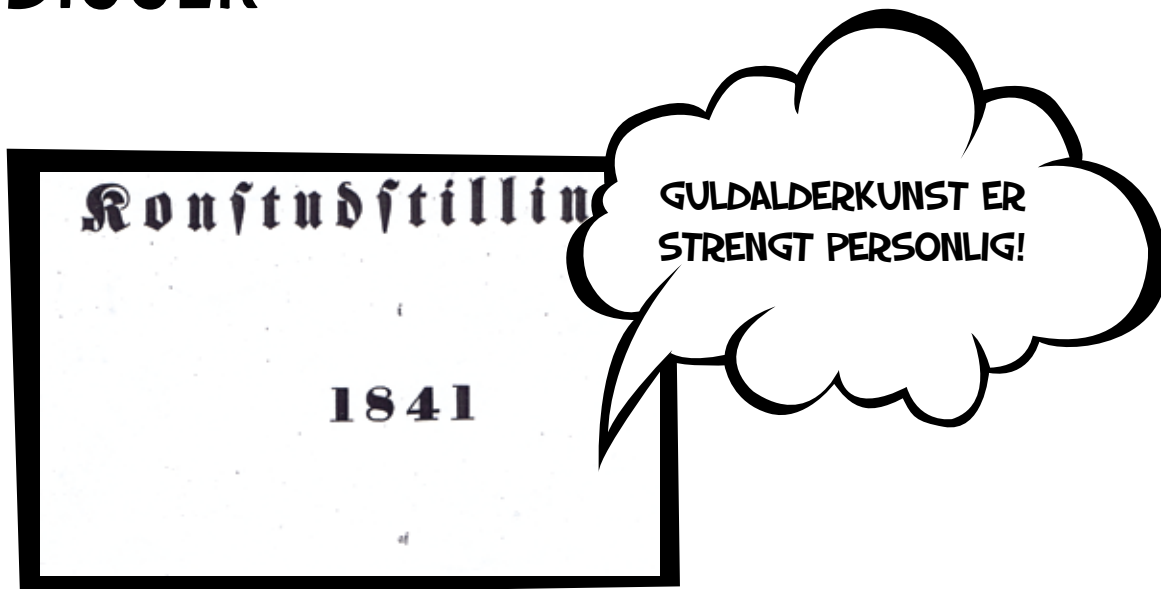
“Bedre er hr. Skovgaards ”Parti af Badstuedammen ved Frederiksborg.” En levende Sans, der poetisk opfatter Naturen, har Kunstneren lagt for Dagen i dette Billede. De friske, frodige Træer vifte Kjølning og indgyde Velbehag; men man ser jo nok, at det unge Konstnertalent trænger til at pleies og næres; Farverne, der ere saa heldige med hensyn til kraft, ere for monotone, de mangle Variation; men Kunstnerens Talent er meget lovende, og det Studium af Planteformerne, som Hr. Skovgaard i dette Stykke har lagt for Dagen, er høist rosværdigt; hele Forgrunden med sit Græs staar høit over Flerheden af Landskabs-Malerierne paa Udstillingen.”

GULDALDERKUNST ER
STRENGT PERSONLIG!

K. F. Wiborg, *Kritik over de ved det kongelige Akademi for de skønne Konster offentlig udstillede malerier*, J.H. Schubotes Boghandlings Forlag, Kjøbenhavn 1838

“Fra Hr. Skovgaards Haand er Udstillingen bleven beriget med et nyt Maleri, Nr. 316. det er et Efteraarslandskab: Riimfrost dækker Buske og Planter, men en kold, fugtig, mørk, ægte nordisk Efteraarstaage har sænket sig over Skoven, og snart vil Riimfrosten smeltet drøppe fra Quiste og Grene. Det er lykket Hr. Skovgaard i dette Parti at give levende Billed paa Livets mørke Timer, der kun gjennemdæmres af den taaresvangre Erindring om de svundne, foraarsglade Øieblikke og rige Forhaabninger, der bittert slukkedes. Den unge Konstner ved neppe selv, hvad den dybe, vemodige Tone betyder, som lyder i hans Bryst; men hvis det ikke var Tilfældet, vilde han neppe med en saa dyb Følelse gennemføre et saadant Sujet. Det er at betragte som et Klage-Digt, dette Maleri; dets elegiske Point har Hr. Skovgaard med Geniets Blik skarpt fattet i Øie, og kraftig gennemført.”

***Konstudsstillingen 1841* af K.F. Wiborg. Med 15 raderinger. Forlagt af Universitetsboghandler G.A. Reitzel, Kjøbenhavn**

“Det vil let bemærkes, at baade Buntzen, Kjærshou og libert, skjøndt deres Landskaber have hele den danske Nationalitet utvetydigt i sig, dog søge at virke ved en sjelden Farvetone og en concentreret kraftig Lysmasse. Aldeles modsat er det i Skovgaards og Lundbyes arbejder. De concentrere ikke Lysmassen, og holde derfor ikke Forgrunden mørk for Kontrastens Skyls, - et Arrangement, som vel benyttet og udført, kan gjøre god Virkning, men som paa de fleste Malerier viser sig som en styg Mode, der seer søgt og utvungen ud, især da den ofte udføres slet ved manglende Klarhed og Halvlys; det seer latterligt ud, at solen skinner i Mellemgrunden, medens Forgrunden ligger i mørk Nat. Skovgaard og Lundbye vælge helst simple, lidet iøinefaldende Motiver, som de ikke søge at give virkning ved piquant Lys eller Sligt, men alene ved Sandhed deri; derfor ere deres Arbejder de meest objektiv sande. De ere ikke derfor blottede for Lyrik (Natuen selv med al sin Objectivitet har jo ogsaa den samme Lyrik), og de have i høi Grad Nationalitet. Skovgaards sjællandske landskab har dette hele venlige, hjemlige udseende; uden Jagen efter Effect, kun ved Troskab mod Naturen, har han søgt at virke. Luften runder sig, et heelt sjeldent Fortrin i et Maleri, men hist og her taalte baade den og Baggrunden en anden Behandling, Baggrunden navnlig en lettere og klarere Tone.”